

[Ulrich.]

at de skal dygtiggøre sig eller spare noget sammen,

Det ærede Medlem sagde, at han var imod Fæste, og det sagde han ret skarpt. Han befrygtede en Organisation af Fæstere, hvori han saa en Fare, og han saa ogsaa, at her blev Mulighed for en helt anden Klasse Landmænd end den, man havde i Øjeblikket, dersom man gik til en Forhøjelse af Grundskylden, hvor de er ganske uinteresserede. Her deler det ærede Medlem altsaa ganske min Opfattelse, men er i Strid med de Udtalelser, der i øvrigt er faldet fra Partiet Venstre, og derfor vil jeg gerne tillade mig at spørge, hvem det er, man skal tro; er det det ærede Medlem Hr. Clausager, eller er det det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen? De Udtalelser, de fremsatte, er diametralt modsatte, og derfor vil det have en ganske overordentlig Interesse for os andre at faa at vide, hvilket af disse to Medlemmer der virkelig har den største Indflydelse indenfor Partiet Venstre. Og ender det med, at de begge løber sammen om det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Fortolkning, ja, saa er der jo ikke Spor af Interesse i, at det ærede Medlem Hr. Clausager udtaler sig anderledes, medmindre han selv finder en Tilfredsstillelse deri.

Det ærede Medlem sluttede med en ganske mærkværdig Udtalelse. Han sagde: Til Trods for alle disse Ulemper, jeg her har nævnt angaaende Fæste, Ulemper, som jeg mener er betydelig større end Fordelene, aabner vi alligevel Adgang til at bevare Fæstet. Der er ikke megen Logik i den Slutning. Men det tilstræber det ærede Medlem maaske heller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard var jo som Medlem af Statens Jordlovsudvalg meget forarget over; at jeg, der ogsaa er Medlem af dette Udvalg, havde tilladt mig i min Tale forleden at kritisere dets Arbejdsmetode og Virkemaade. Det ærede Medlem var meget højt oppe, hvilket jo ellers strider ganske mod hans Natur, men deraf kan jeg jo forstaa, at den Forargelse, han har følt, maa have været ganske overordentlig stærk. Det ærede Medlem talte om Fuglen, der besudler sin egen Rede. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at jeg betragter ikke Jordlovsudvalget som min Rede. Jeg er Medlem af Statens Jordlovsudvalg som Repræsentant for mit Parti, som konservativ Politiker, og jeg mener, at mit Virke derinde skal være det at overvaage, at den Lovgivning, som Jordlovsudvalget forvalter, forvaltes paa rette

Maade. Jeg tillader mig som Medlem af dette Udvalg at fremføre Kritik, naar jeg mener, at denne Kritik er berettiget. Og jeg maa mene, at den Kritik, jeg fremførte i min Tale forleden om Jordlovsudvalgets hele Virkemaade, har været fuldt ud berettiget, og at den ikke paa noget Punkt har været illoyal overfor mine Kolleger indenfor Udvalget. Det er selve Principerne, jeg har angrebet. Og det er ikke saaledes, at min Kritik kom fuldstændig bag paa den højtærede Formand for Jordlovsudvalget; thi overfor ham har jeg netop Gang paa Gang paataalt de forskellige Ting, jeg her har omtalt, og jeg har i Jordlovsudvalgets Møder nedlagt Paastand netop i den Retning, jeg ogsaa her har udtalt mig i. Jeg kan derfor ikke indse, at det ærede Medlem har Ret, og jeg maa paa Forhaand forvare mig imod, at man skulde tro, at fordi man vælger mig ind i et Udvalg, kan man derved lukke Munden paa mig. Men det var den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. Holdgaard havde, at naar man blev Medlem af Statens Jordlovsudvalg, havde man at tolerere alt, hvad der der foregik og bare holde Kæft, Trit og Retning. Det kan jeg altsaa ikke indlade mig paa; jeg mener, at jeg ikke blot har Ret til at kritisere, men at jeg ogsaa har Pligt dertil.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg var for ny til, at jeg kunde tillade mig at kritisere. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med dette, at jeg er for ny. Jeg er i alt Fald ældre som Medlem af det høje Ting end det ærede Medlem; og naar jeg har siddet i det høje Ting i 13 Aar, mener jeg i og for sig, at jeg kunde være kapabel til at komme ind i et saadant Udvalg, der vedrører de Sager, jeg selv har været med til at behandle i mange Aar. Det ærede Medlem maa vel have ment, at jeg var for ny indenfor Jordlovsudvalget til, at jeg overhovedet kunde tillade mig at sige noget. Jeg forbeholder mig imidlertid akkurat den samme Ret som det ærede Medlem til at udtale mig om foreliggende Sager og kritisere disse Ting, dersom jeg mener, de ikke er, som jeg synes de skulde være. Jeg er meget ked af, at det ærede Medlem er blevet saa fornærmet, men jeg haaber, at denne Fornærmelse vil fordufte, efterhaanden som det ærede Medlem nærmere tænker over, at det, jeg udtalte om Jordlovsudvalget, i alle Maader var sømmeligt og berettiget, og at det var en Kritik, jeg som Medlem af Udvalget har Ret til at fremsætte, ja, ikke blot Ret, men Pligt.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg